

[Birthe Hansen]

Begrundelse

Spørgeren er igennem et læserbrev d.d. i Berlingske Tidende blevet opmærksom på, at brugerne af uddannelsessystemet i fremtiden muligvis kan blive vildledt på baggrund af et navneskift, hvilket spørgeren finder uacceptabelt.

Tilsyneladende har Niels Brocks Handels-skole skiftet navn uden at være opmærksom på de nye internationale terminologier. Navnet Niels Brocks Business College kan hos uddannelsessøgende give nogle forventninger, som muligvis ikke kan opfyldes på stedet og formentlig ikke, hvis ministeren har et ønske om, at HD-uddannelsen fremover skal hedde bachelor of economics.

Det er vel ikke meningen, at man fra uddannelsessystemets side for at være smart kan have lov til at kalde sig hvad som helst, uden at der måske er reel dækning for indholdet.

Svar (31/1 91):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Pr. 1. januar 1991 har Købmandsskolen skiftet navn til Niels Brocks Handelsskole med kaldnavnet Niels Brock Copenhagen Business College, og Undervisningsministeriet har ved godkendelse af ændret vedtægt for skolen godkendt denne navneændring.

Det er min opfattelse, at selvejende institutioner bør kunne kalde sig, hvad de vil, og jeg mener ikke, at navneskiftet kan give anledning til utilsigtede forventninger i omverdenen. Skolen gennemfører ud over grunduddannelser blandt andet erhvervs-gymnasiale og korte videregående uddannelser. Den internationale terminologi er ikke entydig, idet både betegnelsen school og betegnelsen college i praksis benyttes for institutioner med både grunduddannelser og videregående uddannelser.

Spm. nr. S 99

Til statsministeren (22/1 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil regeringen genoptage de mange NATO-nedstemninger, såfremt det bliver nødvendigt for Danmark at varetage vore forpligtelser inden for NATO, hvis Tyrkiet bliver angrebet, eller vil regeringen gøre det til et kabinets spørgsmål?«

Begrundelse

Under firkloverregeringen lod regeringen sig nedstemme omkring 22 gange, før man tog sig sammen til at markere, at vi ønskede at være en troværdig NATO-partner. For tiden kappes regeringens to partier om at markere sig som ægte NATO-partnere, men regeringen har flere partier imod disse markeringer. Det kan derfor tolkes, som om regeringen igen vil lade sig nedstemme, såfremt spørgsmålet om en NATO-indblanding i Golfen bliver aktuelt. Det vil derfor være af interesse at få oplyst, om der ligger vægt bag regeringens ord, og at den ikke vil lade sig nedstemme i dette vigtige spørgsmål, uden at det bliver et kabinetsspørgsmål.

Svar (30/1 91):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen har ved flere lejligheder i Det Udenrigspolitiske Nævn, senest ved dettes møde den 18. januar 1991, redegjort for Danmarks stilling i henhold til NATO-traktaten i tilfælde af et væbnet angreb på Tyrkiet.

Drøftelserne i Det Udenrigspolitiske Nævn giver ikke regeringen grund til at antage, at der i påkommene tilfælde vil opstå en situation som den, spørgsmålet sigter til.

Spm. nr. S 100

Til udenrigsministeren (22/1 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilken grund har regeringen til at tro på, at PLO's kontor i Danmark ikke vil organisere terrorisme i Danmark eller et andet nærliggende land?«

Begrundelse

Medmindre regeringen har en helt speciel overvågning af PLO's kontor i Danmark og de mennesker, der befinder sig dér, er der ingen grund til at tro på, at disse palæstinensere adskiller sig fra den øvrige del af PLO, der åbent bekender sig til – og benytter sig af – terror og mord.

Svar (29/1 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Umiddelbart efter udbruddet af krigshandlinger i Golfen blev PLO citeret for en udtalelse